

[Arne Bjerregaard]

er en generel beskatning af en stigning, som ligger ud over den almindelige stigning. Og hvis jeg ellers har forstået forslaget ret, tager man al inflation med ind under stigning.

Lad mig sige, at med hensyn til landbrugsjorden ønsker vi overhovedet ikke at indføre en sådan beskatning. Vi ønsker at fjerne alle grundskatter i stedet for. Derimod vil vi gerne være med til at indføre en arealafgift, og denne arealafgift ønsker vi ikke skal indgå i statskassen, men i Landbrugets Investeringsfond. Hvis man lavede det sådan, at hvad der indgik i denne investeringsfond, kunne udlånes til yngre landmænd og dem, der investerede, havde de yngre landmænd i al fald en mulighed for at få rimelige vilkår at arbejde under, fordi de kunne låne – og det var jo meningen med sådan en investeringsfond – til en betydelig lavere rente end den, de kan låne til i dag. Hvis man så samtidig gjorde disse lån indeksreguleret, ville det samtidig være med til at bremse den almindelige stigning på landbrugsjord. Hvis man vil være med til at gå den vej rundt, er vi villige til at diskutere spørgsmålet. Altså en speciel lovgivning for landbrugsjord og på det andet område en beskatning dér, hvor stigningen reelt er, og ikke generelt.

Ib Christensen (DR):

Ministeren og den socialdemokratiske ordfører fattede sig jo i stor korthed, og jeg tillader mig at udlægge det så positivt, at det er, fordi regeringspartiet og regeringen ikke har afsluttet deres overvejelser. Det blev endda så stor korthed, at hverken ministeren eller den socialdemokratiske ordfører gjorde forslagsstillerne og folketinget den tjeneste at oplyse, hvor de komplicerede problemer og de tekniske problemer er i dette forslag. Der var svære tekniske problemer, sagde hr. Egon Jensen, og ministeren talte om de komplicerede problemer, som ikke er ændret i forslaget. Det ville jo være rart, hvis vi skal fræmsætte dette forslag igen en tredje gang, fordi regeringen heller ikke til den tid har afsluttet sine overvejelser i denne sag, at få oplyst, hvad det er for komplicerede eller tekniske vanskeligheder, det drejer sig om.

Hvis det drejer sig om fradragsretten, så har regeringen jo gennem det forslag, som også vi stemte for, om landbrugsstatsgrundskylden, hvor der ikke er fradragsret, foregå-

et os med et eksempel på, hvordan man kunne lave en generel statsgrundskyld. Og hvis det drejer sig om, at der ikke er taget hensyn til forbedringer, vil jeg stadig væk henvide til § 2 i forslaget, hvor der klart står, at de vurderingsprincipper, der skal lægges an, er dem, der er gældende i lovgivningen, altså med hensyntagen til forbedringer. Men kort sagt, jeg vil godt have besked om dette.

Jeg takker for ministerens tilsagn om, at de tanker og intentioner, der ligger bag dette forslag, sammen med andre principper og tanker om dette spørgsmål vil indgå i regeringens overvejelser, og så må vi jo håbe, at de indgår med den vægt, som retsforbundet og jeg kan forstå også det radikale venstre lægger på dem.

Jeg vil gerne takke fru Aase Olesen, der gav forslaget en ganske overordentlig positiv modtagelse, og jeg vil også gerne takke hr. Rahbæk Møller, der kom med et kort, men meget positivt indlæg på SFs vegne, ligesom jeg vil takke hr. Waldorff for et positivt indlæg. Nu mangler vi kun socialdemokratiets positive indstilling, så er der et komfortabelt flertal for at gøre noget ved dette. Der er jo ingen grund til for regeringen at tage noget som helst hensyn til venstre, de konservative og fremskridtspartiet, sådan som den parlamentariske situation har været siden folketingsvalget.

Jeg tror desværre ikke, at fru Aase Olesen har helt ret i, at det kun er tekniske problemer, der forhindrer en løsning af dette. Jeg ville ønske, at fru Aase Olesen havde ret, fordi tekniske problemer er urmagerbesværligheder, man sagtens kan klare, hvis den politiske vilje er til stede. Men det politiske pres, som de partier, der ved denne førstebehandling har erklæret sig positive over for retsforbundets forslag, kan udøve, kan måske bevæge socialdemokratiet i den rigtige retning.

Jeg må sige til hr. Egon Jensen, at når der ikke står noget om provenuet, er det, fordi det er urimelig svært at vide noget om det provenu, forslaget vil give. Men jeg kan godt give hr. Egon Jensen den koncession, at det kan godt være, det er lovlig optimistisk, når vi vurderer det således, at frigørelsesafgiften og kapitalvindingsskatten skulle afvikles allerede fra 1982. Når vi ikke mener, at kapitalvindingsskat og frigørelsesafgift er nogle geniale opfindelser, vil jeg henvide til, hvad hr.